

РЕШЕНИЕ

№ 433

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29.05.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 348 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА (ИТ) СОФИЙСКА ОБЛАСТ (СО)“ – против решение № 205 от 17.03.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 98 по описа на съда за 2014г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 23-07089 от 04.11.2013г. на Директор на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - СОФИЙСКА ОБЛАСТ, издадено срещу „*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление с. *****, представлявано от В. П. Д. – управител, като в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, като постановено в противоречие с процесуалния и материален закон без да е въведена конкретика. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и да реши спора по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – „*****“ ЕООД, с. Г., община Драгоман изпраща пълномощник, който възразява срещу жалбата. По същество пледира за правилност на атакуваното съдебно решение и за оставянето му в сила.

Окръжна прокуратура-Перник, дава заключение, че решението е неправилно и следва да се отмени, а делото да бъде върнато на районния съд за ново разглеждане от друг съдебен състав, тъй като посочените в решението мотиви за отмяна на процесното НП не кореспондират с АУАН и със събраните по делото доказателства.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка с посочените основания за обжалване.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, на основа на фактическите заключения на първата инстанция, във връзка с

посочените в жалбата касационни основания и след направена преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните намира жалбата основателна.

По повод дължащата се и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът намира атакувания съдебен акт валиден, като обективизиран в необходимата писмена форма и постановен от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово подсъден на районен съд и местно подсъден на Районен съд–Перник като първа съдебна инстанция, а решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Проверяваното решение е и допустимо, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата и приложимия закон:

Решението на Районен съд – Перник е неправилно.

При фактите, така както са установени те пред районния съд, които в случая няма да бъдат отново излагани, не се приемат изводите на първата съдебна инстанция относно допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, абсолютни по своята природа, послужили като основание за отмяна на постановения правораздавателен акт.

На първо място не се споделят изводите на районния съд, че тъй като управителя на наказаното дружество не е български гражданин, с неназначването на преводач съгласно чл. 142, ал. 1 от НПК, приложим в административнонаказателното производство на основание чл. 84 от ЗАНН, в конкретния случай съществено е ограничено правото му на защита в степен да не може да разбере какво административнонаказателно обвинение му се предявява, така, че адекватно да се защити. Безспорно установено е, че актът за установено нарушение, основание за издаване на процесното наказателно постановление, е съставен в присъствието на представляващия дружеството управител – В. П. Д., италиански гражданин. Пред районния съд е заявено от страна на проверяващите, което няма данни да е възразено или опровергано, и че управителят на дружеството разбира устно български език. Освен това страните не спорят и че актът е подписан без възражения от представляващото наказаното дружество лице, след като съдържанието на същия му е преведено от Д. С., подписала се в акта като пълномощник на дружеството. След превода актът е подписан и от управителя, без индикации да не е разбрал съдържанието му. Подобни доводи не се сочат и никъде в жалбата, както и не се излагат пред съда, както и не са налице данни, съдържанието на съставеният акт за нарушение, подписан лично от В. Д.о, с което последният е удостоверил, че разбира какво съдържа акта, да е останало неясно за управляващия наказаното дружество. По делото не са налице и данни същият да е поискал да му бъде направен друг превод. Единствено се твърди, че липсата на назначен с нарочен акт, заклет преводач и липсата на декларация от В. Донато, че разбира какво му се предявява, е съществено процесуално нарушение. Предвид всичко казано до тук настоящия състав намира, че в процесния случай, не е ограничено в никаква степен правото на управителя на наказаното дружество да се защити срещу предявеното на дружеството административнонаказателно обвинение, което личи и от доводите по съществото на спора, изложени в жалбата, както и пледираната маловажност на процесното деяние. Не е налице съществено нарушение на административното производствено правило, което да се е отразило на правото на защита на наказаното дружество, поради което районният съд неправилно е квалифицирал същото като абсолютно без да отдаде значение на конкретиката на казуса и да разгледа делото по същество.

Не е налице и не може да послужи за отмяна само на това основание без да се обсъдят всички факти и обстоятелства по случая неточното изписване на нарушената

законова разпоредба на КТ, вписана като чл. 62, т. 1 от КТ, вместо чл. 62, ал. 1 от КТ. Предвид липсата на друга норма на КТ с подобно цифрово изражение погрешното изписване на точка 1 вместо алинея 1 на относимата правна норма на кодекса не е създадо неяснота у наказаното лице какво нарушение се вменява за извършено, поради което правото му на защита не е ограничено.

Не се приемат и изводите на първата съдебна инстанция относно липса на посочване на дата на извършеното нарушение в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Както в акта, така и в процесното НП е вписана дата на извършване на процесното нарушение и това е посочената 29.08.2013 г. Липсата на отделянето на така посочената дата в отделно изречение, описващо единствено момента на извършване на деянието, не се явява нарушение на императивните изисквания на ЗАНН, заложили в чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Що се отнася до датата на установяване на нарушението в акта същата е посочена 13.09.2013 г., т. е. датата на която е приключила проверката по документи, а в НП е вписано, след посочване в обстоятелствената част на всички дати, на които проверката е извършвана и съответно приключила, че нарушението е констатирано към момента на проверката. Последното не създава неяснота относно датата на установяване на нарушението. Посочените по този начин дата на извършване и дата на установяване на нарушението по никакъв начин не препятстват изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и съответно съдебния контрол за законосъобразност на проведеното производство по налагане на административно наказание в тази му част.

Предвид изложеното касационният състав, след съвещание приема, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт Районен съд - Перник без опора в закона е отказал да разгледа по същество предявения пред него правен спор, с което е допуснал процесуално нарушение, което по характера си е съществено. Отменил процесното наказателно постановление на основанията коментирани по-горе, които не се приемат за съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил неправилен и незаконосъобразен съдебен акт, който ще бъде отменен. Делото не е разгледано по същество, не е изяснено от фактическа страна, липсват изводи относно приложимия материален закон, поради което, както и поради законово гарантираната възможност за страните по делата да получат съдебна защита в двуинстанционно производство, е налице основание за връщане на делото за ново разглеждане по съществото на спора от друг състав на районния съд. При новото разглеждане на делото следва да се обсъдят относимите и необходими доказателства във връзка с фактите и обстоятелствата по спора, като се вземат предвид и всички наведени в жалбата доводи, след което да се мотивират изводи относно това извършено ли е нарушение, деянието съставомерно ли е по посочената разпоредба на КТ и посоченото за нарушител лице ли е неговият автор.

Мотивиран така и на основание чл. 221 ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 205 от 17.03.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 98 по описа на съда за 2014г., с което е отменено наказателно постановление № 23-07089 от 04.11.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, издадено срещу „*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление *****, представлявано от В. П. Д. – управител, като в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда

(КТ), за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/